

Μηνναῖον - ΤΗι ΚΕ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'.

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου,
τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὥς
γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι,
καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη
σοι· Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ
Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μηνναίου ---

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν Α' τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος α'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τοῦ Μηναίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Ἐχὼν τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν ἀενάως
βλυστάνουσας, τῶν θεοσόφων διδαγμάτων,
τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Παμμάκαρ
ἐπλήρωσας, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ
Ἅγιος εἰ Κύριε.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὁψονται.

Ὁ τῆς εὐσεβείας, μεγαλόφωνος
κήρυξ καὶ εὐσημος, θεολογίας θεολόγος,
θησαυρὸν θεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται,
καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον
ἀναφαίρετον.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ῥῆτωρ ὁ πυρίπνους, ἡ θεόφθογγος
λύρα τῆς χάριτος, τῇ θεολόγῳ ἐπιπνοία, καὶ
φθογγῇ θεοπνεύστῳ, ἠχήσας λαμπρότατα,
τριսυποστάτου οὐσίας ἡμῖν, μέλος
ἐμελώδησεν.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεογεννήτωρ, ἡ Βασίλισσα πάσης
τῆς κτίσεως, τὸν Βασιλέα τῶν ἀπάντων,
δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Χριστόν, ὃν ἡμῖν
ἐγέννησας, εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς, σῶσαι
τούς ὑμνοῦντάς σε.

Κανὼν Β' τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος α'. Ὁ διαπόντιον.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὁ ὑποβρύχιος, ταῖς φρεσὶν οὐ γεγωνώς,
κευθμῶνας, θείου ἐρευνήσας βυθοῦ, ἐκ δὲ
τούτων, μαργαρίτην ἀρυσάμενος, σὺ τῷ
Δεσπότη, καὶ σιγὴν ὥς περ λόγον, Γρηγόριε
τέθεικας πανάριστε.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ ὑποβρύχιος, ταῖς φρεσὶν οὐ γεγωνώς,
κευθμῶνας, θείου ἐρευνήσας βυθοῦ, ἐκ δὲ
τούτων, μαργαρίτην ἀρυσάμενος, σὺ τῷ
Δεσπότη, καὶ σιγὴν ὥς περ λόγον, Γρηγόριε
τέθεικας πανάριστε.

Δόξα.

Ὁ δι' ἐντεύξεως, καθαρᾶς ἀγριουμένην
κατευνάσας, ἅλα καὶ τῶν ξένων ἀποπτύσας

λόγων ἄλμην, σὺ τῷ Δεσπότῃ ὡς οὐράνιος
σταγών, λαὸν πιστὸν ἤρμουςας Γρηγόριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀπερινόητον, ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς,
τὸ μυστήριον Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ἀρρήτου καὶ
φρικτῆς λοχείας τῆς σῆς· σὺ γὰρ Παρθένε
τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, τεκοῦσα Παρθένος
διετέλεσας.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλούϊα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'.

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου,
τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὥς
γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι,
καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη
σοι· Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ
Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον.

Ἦχος α'.

Ὁ μήτρان παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ
σου, καὶ χειρὰς τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὥς
ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς
Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις
τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὐς
ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόνητος.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Απόστολος

Τοῦ Ἀγίου.

Προκείμενον. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 48.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
ἀνάγνωσμα.

(7:26-28, 8:1-2)

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν
ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος,
κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ
ὕψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς
οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ
οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων
ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν
τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ
ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους
καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν,
ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν
νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.
Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον
ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ
θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς
τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 77.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Προσέχετε, λαὸς μου, τῷ νόμῳ
μου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα
μου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τοῦ Ἁγίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

(ἰ' 9-16)

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα·
δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ
εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν
εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα
κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον
ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν.
Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ
καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν
προβάτων· ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν,
οὗ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν
λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα
καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ
σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς
φεύγει ὅτι μισθωτὸς ἔστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ
περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι
ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ
καὶ γὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν
μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα
πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς
ταύτης· κἀκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς
φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται μία
ποίμνη, εἰς ποιμὴν.

Ὑμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 111.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἀλληλούϊα.

Ὑμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου,
Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ
Θεολόγου, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν·
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσιν οἶνον καὶ ἐλαίου.

Εἶναι ἑορτάσιμος ἡμέρα.